



TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2017)0345

Stosunki polityczne UE z Ameryką Łacińską

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2017 r. w sprawie stosunków politycznych UE z Ameryką Łacińską (2017/2027(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej (TUE), a w szczególności jego tytuł V w sprawie działań zewnętrznych UE,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), a w szczególności jego część piątą tytuły I–III i V (wspólna polityka handlowa, współpraca z państwami trzecimi i pomoc humanitarna oraz umowy międzynarodowe),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 października 2016 r. w sprawie globalnej strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa UE,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 30 września 2009 r. pt. „Unia Europejska i Ameryka Łacińska: partnerzy na arenie międzynarodowej” (COM(2009)0495),
- uwzględniając silne więzi kulturowe, językowe, polityczne i historyczne wynikające między innymi z intensywnych procesów migracyjnych toczących się na przestrzeni dziesięcioleci między państwami członkowskimi UE a państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów,
- uwzględniając roczne sprawozdanie UE na temat praw człowieka i demokracji na świecie w 2015 r. (kwestie dotyczące krajów i regionów),
- uwzględniając deklaracje przyjęte na szczytach szefów państw i rządów Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz Unii Europejskiej zorganizowanych dotychczas, a w szczególności deklarację przyjętą na drugim szczycie UE–Wspólnoty Państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów (CELAC), który odbył się w Brukseli w dniach 10–11 czerwca 2015 r. pod hasłem „Kształtowanie wspólnej przyszłości: wspólne działanie na rzecz zamożnych, spójnych i równoważnych społeczeństw dla naszych obywateli” i na którym przyjęto deklarację polityczną pt. „A Partnership for the next generation” [Partnerstwo na rzecz przyszłego pokolenia],
- uwzględniając deklarację Forum Społeczeństwa Obywatelskiego UE–CELAC z dnia 11 maja 2015 r. pt. „Equality, rights and democratic participation for the peoples of

Europe and Latin America and the Caribbean” [Równość, prawa i demokratyczne uczestnictwo dla ludów Europy oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów],

- uwzględniając wspólny komunikat przyjęty na pierwszym ministerialnym posiedzeniu międzyszczytowym UE–CELAC, które odbyło się w Santo Domingo (Republika Dominikańska) w dniach 25 i 26 października 2016 r.,
- uwzględniając deklarację przyjętą podczas 25. iberoamerykańskiego szczytu szefów państw i rządów, który odbył się w Cartagena de Indias (Kolumbia) w dniach 28 i 29 października 2016 r. pod hasłem „Młodość, przedsiębiorczość i kształcenie”,
- uwzględniając deklarację polityczną przyjętą na piątym szczycie szefów państw lub rządów CELAC, który odbył się w Punta Cana (Republika Dominikańska) w dniu 25 stycznia 2017 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 stycznia 2016 r. w poparciu dla procesu pokojowego w Kolumbii¹,
- uwzględniając swoje rezolucje w sprawie Wenezueli, a w szczególności rezolucje z dnia 8 czerwca 2016 r.² i z dnia 27 kwietnia 2017 r.³ w sprawie sytuacji w Wenezueli,
- uwzględniając swoją rezolucję nieustawodawczą z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii Europejskiej, Umowy o dialogu politycznym i współpracy między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Kuby, z drugiej strony⁴,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2014 r. w sprawie zaginięcia 43 studentów kolegium nauczycielskiego w Meksyku⁵,
- uwzględniając rezolucje Europejsko-Latynoamerykańskiego Zgromadzenia Parlamentarnego (Eurolat), a w szczególności rezolucje z dnia 22 września 2016 r. w sprawie aspektów handlowych różnych prowadzonych obecnie negocjacji między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami⁶, w sprawie walki z ubóstwem jako elementu celów zrównoważonego rozwoju w ramach agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030⁷, w sprawie finansowania partii politycznych w Unii Europejskiej i Ameryce Łacińskiej⁸, w sprawie stosunków gospodarczych i finansowych z Chińską Republiką Ludową z perspektywy strategicznego partnerstwa międzyregionalnego między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami⁹ oraz z dnia 29 marca 2014 r. w sprawie kobietobójstwa w Unii

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0016.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0269.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0200.

⁴ Teksty przyjęte, P8_TA(2017)0297.

⁵ Dz.U. C 274 z 27.7.2016, s. 28.

⁶ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/eurolat/assembly/plenary_sessions/montevideo_2016/adopted_docs/trade_en.pdf

⁷ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/eurolat/assembly/plenary_sessions/montevideo_2016/adopted_docs/poverty_en.pdf

⁸ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/eurolat/assembly/plenary_sessions/montevideo_2016/adopted_docs/pparties_en.pdf

⁹ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/eurolat/assembly/plenary_sessions/montevideo_2016/adopted_docs/china_en.pdf

Europejskiej i Ameryce Łacińskiej¹,

- uwzględniając zalecenie Eurolatu z dnia 22 września 2016 r. w sprawie migracji, rozwoju i kryzysu gospodarczego²,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie strategii UE dotyczącej stosunków z Ameryką Łacińską³,
 - uwzględniając deklarację Parlamentu Europejskiego, Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej w sprawie art. 5 ust. 2 lit. b) pkt (ii) rozporządzenia (UE) nr 233/2014 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiającego Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020,
 - uwzględniając rozporządzenie (UE) nr 233/2014 z dnia 11 marca 2014 r. ustanawiające Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020,
 - uwzględniając Konwencję MOP nr 169 dotyczącą ludności tubylczej i plemiennej, w szczególności jej art. 14 w sprawie praw własności i posiadania danej ludności do gruntów, które tradycyjnie zajmują,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 czerwca 2013 r. na temat roli UE w promowaniu szerszego partnerstwa transatlantyckiego⁴,
 - uwzględniając zalecenia zawarte w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w sprawie skuteczności łączenia dotacji z regionalnych instrumentów inwestycyjnych z pożyczkami z instytucji finansowych w celu wsparcia polityki zewnętrznej UE,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinię Komisji Rozwoju (A8-0268/2017),
- A. mając na uwadze, że region Ameryki Łacińskiej i Karaibów jest kluczowym partnerem UE, jeśli chodzi o wspólne stawianie czoła obecnym globalnym wyzwaniom takim jak eliminacja ubóstwa, dostęp do wody pitnej, powszechne poszanowanie praw człowieka, pokój i bezpieczeństwo, rozwój społeczno-gospodarczy, brak dobrego sprawowania rządów, zrównoważoność, walka ze zmianą klimatu, transformacja cyfrowa i zarządzanie migracją;
- B. mając na uwadze, że partnerstwo między UE a regionem Ameryki Łacińskiej i Karaibów opiera się na ścisłych powiązaniach historycznych i kulturowych, wszechstronnych wymianach międzyludzkich, silnym i rozwijającym się handlu i przepływach inwestycyjnych oraz wspólnych wartościach, takich jak demokracja, prawa człowieka i rządy prawa;

¹ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/eurolat/assembly/plenary_sessions/athens2014/adopted_docs/femicide/1026102en.pdf

² http://www.europarl.europa.eu/intcoop/eurolat/assembly/plenary_sessions/montevideo_2016/adopted_docs/migration_en.pdf

³ Dz.U. C 81 E z 15.3.2011, s. 54.

⁴ Dz.U. C 65 z 19.2.2016, s. 120.

- C. mając na uwadze, że w 33 państwach Ameryki Łacińskiej i Karaibów występują różne uwarunkowania polityczne, gospodarcze i kulturowe, które wymagają zróżnicowanego podejścia opartego na spójnych i konsekwentnych ramach w kontekście działań zewnętrznych UE, zawsze broniącego wartości UE w obszarze demokracji i praw człowieka;
- D. mając na uwadze, że długotrwałe partnerstwo między UE a państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów opiera się na powiązaniach historycznych, kulturowych, ludzkich i gospodarczych, których nie można nie doceniać oraz które powinny być ukierunkowane bardziej horyzontalnie, na wspólnych zasadach i wartościach, w tym poszanowaniu praw człowieka i podstawowych wolności, rządach prawa, międzynarodowym pokoju i bezpieczeństwie oraz wspólnym poparciem dla wielostronnego systemu globalnego sprawowania rządów opartego na wspólnych normach i dialogu;
- E. mając na uwadze, że UE oraz państwa Ameryki Łacińskiej i Karaibów razem stanowią jedną trzecią całej populacji członków Organizacji Narodów Zjednoczonych i stanowią około 25 % globalnego PKB;
- F. mając na uwadze, że zintensyfikowanie dialogu politycznego i współpracy w obszarze migracji, zmiany klimatu, energii i walki z przestępczością zorganizowaną, a także inwestowanie w głębsze powiązania społeczno-gospodarcze przez ułatwienia wizowe, wymiany studentów i współpracę badawczą stanowią priorytety dla działań zewnętrznych UE dotyczących państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów;
- G. mając na uwadze, że międzyregionalne partnerstwo strategiczne między Unią Europejską a Ameryką Łacińską i Karaibami, które zostało zapoczątkowane w czerwcu 1999 r. w celu wzmocnienia stosunków między obydwojma regionami, nie jest jeszcze utrwalonym osiągnięciem;
- H. mając na uwadze, że region Ameryki Łacińskiej i Karaibów przeszedł istotne zmiany w ostatnim dziesięcioleciu, takie jak awans dużej części społeczeństwa do klasy średniej dzięki reformom gospodarczym i polityce społecznej, poprawie dystrybucji majątku wytwarzanego w poszczególnych krajach regionu, co poprawiło dostęp do edukacji, opieki zdrowotnej i godnych warunków mieszkaniowych, a także ogólnemu wzmocnieniu demokracji, lecz również zakończenie epoki drogich surowców, co naraziło miliony ludzi na powrót do ubóstwa;
- I. mając na uwadze, że po dziesięcioleciu znacznego wzrostu gospodarczego zakończenie cyklu wysokich cen surowców, od których uzależniona jest większość państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów, a także spowolnienie gospodarcze w Chinach, które są obecnie drugim po Stanach Zjednoczonych partnerem handlowym regionu, przyniosło stagnację lub nawet recesję gospodarczą w różnych państwach tego regionu, zagrażając wielu aspektom osiągniętego postępu i sprawiając, że miliony ludzi ponownie są zagrożone popadnięciem w ubóstwo;
- J. mając na uwadze, że w niektórych państwach Ameryki Łacińskiej opinia publiczna stanowczo domaga się podniesienia poziomu demokracji, uczestnictwa i zrównoważonej polityki gospodarczej;
- K. mając na uwadze, że rządy prawa odzwierciedlone w stabilnych ramach prawnych

z gwarancją pewności prawa są kluczowe dla przyciągania inwestycji niezbędnych do promowania ożywienia gospodarczego;

- L. mając na uwadze, że poszanowanie rządów prawa oraz stabilnych ram prawnych i politycznych umożliwi obydwu regionom wdrażanie swobody przedsiębiorczości i środowiska sprzyjającego inwestycjom, które obejmuje gwarancje względem zasady pewności prawa;
- M. mając na uwadze, że wysokie poziomy inflacji hamują wzrost gospodarczy i w związku z tym należy się nimi natychmiast zająć; mając na uwadze, że wiarygodne kursy walutowe mają istotne znaczenie dla rozwoju gospodarczego kraju; mając na uwadze, że kluczowe znaczenie ma wdrożenie polityki przemysłowej, która zwiększa produktywność, dywersyfikuje gospodarkę i przyciąga inwestycje;
- N. mając na uwadze, że układy o stowarzyszeniu między Unią Europejską a państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów pomagają poprawić dialog polityczny i handlowy oraz klimat inwestycyjny poprzez otwarcie sektora usług i rynków zamówień publicznych, i pozwalają na realizację projektów infrastrukturalnych;
- O. mając na uwadze, że duże znaczenie ma opracowanie przez Amerykę Łacińską i Unię Europejską wspólnego programu;
- P. mając na uwadze, że UE doświadczyła poważnych przemian w ostatnich latach, a mianowicie kryzysu gospodarczego, wyzwań związanych z Brexitem i kryzysu uchodźczego;
- Q. mając na uwadze, że zasadnicze przemiany geopolityczne obecnie zachodzące w państwach Ameryki Łacińskiej i Karaibów, w których toku coraz wyraźniej zaznacza się m.in. obecność państw azjatyckich szukających partnerstw gospodarczych w regionie, wymagają od UE, by wzmocniła swoją pozycję jako prawdziwego sojusznika względem swoich partnerów w regionie Ameryki Łacińskiej i Karaibów nie tylko pod względem wymiany gospodarczej, ale także jako partner w postępie społecznym i w obronie wspólnych wartości;
- R. mając na uwadze, że aktualna umowa ogólna UE–Meksyk, układ o stowarzyszeniu UE–Chile oraz międzyregionalna ramowa umowa o współpracy UE–Mercosur weszły w życie odpowiednio w 1997, 2003 i 1999 r.; mając na uwadze, że trwające negocjacje w sprawie unowocześnienia tych umów, ze względu na ich znaczenie dla UE i państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów, potrzebują ambitnego bodźca w celu osiągnięcia najbardziej nowoczesnych i postępowych umów;
- S. mając na uwadze, że UE jest głównym źródłem pomocy rozwojowej, co odzwierciedla Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju na lata 2014–2020, głównym inwestorem i jednym z głównych partnerów handlowych regionu Ameryki Łacińskiej i Karaibów, oraz mając na uwadze, że współpraca europejska jest silna wskutek współpracy finansowej i trójstronnej;
- T. mając na uwadze, że Komisja Europejska prowadzi obecnie prace nad nową agendą na rzecz rozwoju w ramach agendy 2030, która powinna uwzględnić pojęcie zrównoważonego rozwoju i obejmować wszystkie kraje Ameryki Łacińskiej (w tym kraje o średnich dochodach), a to nowe podejście powinno uwzględniać także inne

kryteria oprócz dochodu na mieszkańca;

- U. mając na uwadze, że państwa Ameryki Łacińskiej i Karaibów regularnie były spychane na dalszy plan podczas opracowywania głównych priorytetów polityki zagranicznej Unii Europejskiej pomimo istotnych więzi kulturowych i językowych łączących ją z państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz konieczności znalezienia nowych sojuszników w obliczu coraz większej utraty wpływu na światowej scenie geopolitycznej;
 - V. mając na uwadze znaczenie basenu Oceanu Atlantyckiego jako całości – z uwzględnieniem Unii Europejskiej, Ameryki Północnej, Ameryki Środkowej, Ameryki Południowej i państw wybrzeża atlantyckiego Afryki – oraz konieczność współpracy między regionami i tworzącymi je państwami, aby wszystkie one mogły podejmować wyzwania wspólne dla tego rozległego obszaru;
 - W. mając na uwadze, że nadchodząca konferencja ministerialna WTO odbędzie się w Buenos Aires w grudniu 2017 r. i będzie obejmować także spotkanie delegacji parlamentarnych państw członkowskich;
 - X. mając na uwadze, że wdrożenie agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 zapewnia powszechny dostęp do informacji oraz ochronę wolności wypowiedzi;
 - Y. mając na uwadze, że 10 najlepszych państw pod względem zarządzania energetycznego i 20 % światowych zasobów ropy naftowej zlokalizowanych jest w Ameryce Łacińskiej;
 - Z. mając na uwadze, że dwa państwa Ameryki Łacińskiej, Meksyk i Brazylia, zostały uznane za partnerów strategicznych UE;
1. podkreśla, że partnerstwo międzyregionalne między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami opiera się na wspólnych zasadach, wartościach i interesach, takich jak demokracja, prawa człowieka, pokój i solidarność, rządy prawa i niezależne sądownictwo, a także zobowiązaniu do utrzymywania ich w stosunkach horyzontalnych, i że stało się kluczowe dla postępów w ramach współpracy i wymiany międzyregionalnej; podkreśla, że w następstwie kryzysu gospodarczego UE oraz państwa Ameryki Łacińskiej i Karaibów stawiają czoła wspólnym wyzwaniom w obszarach trwałego wzrostu gospodarczego, walki z bezrobociem, transformacji cyfrowej, włączenia społecznego i równouprawnienia płci, a jednocześnie przyświecają im te same wartości;
 2. podkreśla, że w nowych uwarunkowaniach geopolitycznych znaczenie regionu Ameryki Łacińskiej i Karaibów jako strategicznego priorytetu i szansy dla polityki zagranicznej UE wzrosło, jako że obydwie regiony podzielają wizję świata opartą na multilateralizmie, dialogu, zrównoważoności, praworządności, poszanowaniu praw człowieka oraz społeczeństwach integracyjnych i otwartych; potwierdza pozytywną i bogatą różnorodność podmiotów zaangażowanych w stosunki między UE a państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów, takich jak państwa, miasta i podmioty lokalne, uniwersytety, społeczeństwo obywatelskie i korporacje, a także Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny; wzywa do dalszej koordynacji umów, działań w zakresie współpracy i kontaktów politycznych na wysokim szczeblu;

3. uważa, że rozszerzenie zakresu współpracy politycznej i gospodarczej oraz budowanie silniejszego partnerstwa z państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów mają zasadnicze znaczenie jako działania uzupełniające na szczeblu międzyregionalnym, subregionalnym i dwustronnym; podkreśla, że taka współpraca musi skutecznie przyczynić się do konsolidacji wzrostu gospodarczego w drodze trwałej polityki rozwoju społeczno-gospodarczego, przy zapewnieniu włączenia społecznego, wolności obywatelskich i praw człowieka oraz ograniczenia ubóstwa; wyraża przekonanie, że partnerstwo między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami oraz układy o stowarzyszeniu powinny uwzględniać różnice gospodarcze między regionami oraz przeciwdziałać zwiększaniu istniejącej asymetrii; zauważa, że obecność europejskich przedsiębiorstw jest niezwykle ważna dla gospodarek krajowych państw Ameryki Łacińskiej i podkreśla, że ich działalność musi podlegać obowiązującym przepisom i procesowi monitorowania;
4. podkreśla znaczenie szczytów UE–CELAC jako instrumentu strategicznego partnerstwa międzyregionalnego w nowych ramach dialogu politycznego; wzywa również UE i CELAC do wzmocnienia tego partnerstwa i dialogu politycznego w ramach prowadzonych dialogów tematycznych i głównych inicjatyw, takich jak wspólna inicjatywa na rzecz badań naukowych i innowacji, zorganizowany dialog na temat migracji oraz mechanizm koordynacji i współpracy w dziedzinie narkotyków, poprzez podjęcie działań w oparciu o wyraźnie określone wspólne interesy, tak aby wspólnie stawić czoła kluczowym globalnym wyzwaniom w obszarze dobrych rządów, wzrostu gospodarczego, spójności społecznej, kultury, innowacji i środowiska na forach wielostronnych, takich jak Organizacja Narodów Zjednoczonych, G-20 i WTO;
5. przypomina o zobowiązaniu UE oraz państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów do zacieśnienia współpracy w zakresie globalnej agendy i opowiada się za wielostronnym podejściem WTO jako podstawą dla otwartego systemu handlowego, opartego na przewidywalnych, bardziej otwartych normach, skutecznych w osiąganiu celów ograniczania ubóstwa i wspierania zrównoważonego rozwoju, przejrzystości i demokracji, przy wzmocnieniu wymiaru parlamentarnego;
6. ponawia swoje wsparcie dla integracji regionalnej wewnątrz regionu Ameryki Łacińskiej i Karaibów oraz podkreśla potrzebę ściślejszej koordynacji między różnymi programami integracji regionalnej w regionie, przy jednoczesnym poszanowaniu różnic w tempie procesów integracyjnych; zaleca zacieśnienie dialogu, współpracy i wymiany najlepszych praktyk z CELAC, Mercosurem, Wspólnotą Andyjską, Systemem Integracji Środkowoamerykańskiej oraz Sojuszem Pacyfiku w celu zintensyfikowania dialogu we wspólnych obszarach zainteresowania oraz wzmocnienia jego ram instytucjonalnych; zaleca rozszerzenie inicjatyw regionalnych dotyczących dialogu politycznego, współpracy i wymiany najlepszych praktyk, takich jak Unia Narodów Południowoamerykańskich, Organizacja Państw Amerykańskich (OPA) i Wspólnota Karaibska (CARICOM) w celu wzmocnienia demokracji w Ameryce Południowej; podkreśla znaczenie wzmocnienia współpracy międzyparlamentarnej między UE a państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów, w szczególności między Parlamentem Europejskim a różnymi parlamentami regionalnymi, poprzez wymianę doświadczeń i wiedzy polityczno-instytucjonalnej; z zadowoleniem przyjmuje dialog podjęty niedawno przez Mercosur i Sojusz Pacyfiku z myślą o stopniowej konwergencji i nasileniu konsultacji w odniesieniu do przyszłych wyzwań regionalnych i światowych;
7. podkreśla, że stabilność polityczna, zasady gospodarcze i siła instytucjonalna

gwarantująca poszanowanie rządów prawa i przejrzystości stanowią podwaliny środowiska przyciągającego inwestycje długoterminowe dzięki pewności prawa; podkreśla, że takie ramy prawne wymagają silnych instytucji demokratycznych oraz odpowiedzialnego planowania gospodarczego, a także wysiłków w celu wzmocnienia dialogu politycznego i partnerstw gospodarczych w regionie, jak również z partnerami zewnętrznymi; w tym kontekście przypomina, że partnerstwo z UE odgrywa centralną rolę;

8. podkreśla dynamiczny rozwój Sojuszu Pacyfiku, który obejmuje Chile, Kolumbię, Meksyk i Peru, oraz zwraca się do wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa (WP/HR) o zbadanie zasadności uczestnictwa UE w tym sojuszu w charakterze obserwatora, co czynią już liczne państwa członkowskie UE;
9. podkreśla, że obecne globalne wyzwania – w tym prawa człowieka, pokój, bezpieczeństwo, walka z korupcją i bezkarnością, brak dobrych rządów, zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy, eliminacja ubóstwa, transformacja cyfrowa, masowa migracja, równouprawnienie płci, bezpieczeństwo cybernetyczne, przestępczość zorganizowana i terroryzm, przemyt narkotyków, zmiana klimatu, zmiany geopolityczne, nierówności wewnątrz państw i między nimi, praca nieformalna oraz rosnące bezrobocie – oznaczają nowe możliwości i kanały współpracy dla strategicznego partnerstwa między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami opartego na wspólnej wizji i programie działań;
10. podkreśla, że nawet jeśli nastąpił znaczny rozwój gospodarczy, który spowodował spadek poziomu ubóstwa i nierówności, to nierówności nadal są istotną przeszkodą w rozwoju regionu Ameryki Łacińskiej i Karaibów, w którym 175 mln ludzi żyje w ubóstwie i warunkach wykluczenia społecznego, zwłaszcza kobiety i osoby małoletnie; podkreśla, że wzrost gospodarczy, rozwój sprzyjający włączeniu społecznemu, sprawiedliwa dystrybucja bogactwa oraz zapewnienie powszechnego dostępu do niezbędnych usług publicznych są kluczem do rozwiązania tego problemu;
11. przypomina, że cel, jakim jest eliminacja ubóstwa i ograniczanie nierówności, należy osiągnąć przez reformy gospodarcze, spójność społeczną i politykę integracyjną, większe możliwości zatrudnienia, dostęp do edukacji, oraz podkreśla konieczność ochrony wszystkich obywateli i rozszerzenia klasy średniej, bez względu na skutki cykli koniunkturalnych, skonsolidowania osiągnięć w zakresie poprawy warunków życia, w tym poprzez ustanowienie minimum ochrony socjalnej, oraz poszanowania demokratycznych wartości i praw człowieka;
12. podkreśla potrzebę włączenia gospodarek do globalnych łańcuchów wartości w oparciu o model gospodarki o obiegu zamkniętym oraz uznania znaczenia opracowania dwustronnych i wielostronnych umów handlowych jako skutecznego narzędzia, które może pomóc w reagowaniu na wspólne globalne wyzwania, przy jednoczesnym promowaniu m.in. godnej pracy i dialogu społecznego jako sił napędowych zrównoważonego rozwoju; podkreśla znaczenie stworzenia warunków umożliwiających dywersyfikację gospodarek obu regionów, aby stały się one mniej podatne i narażone na globalne cykliczne zmiany; podkreśla znaczenie promowania przekazu wiedzy naukowo-technologicznej, wzmocnienia kapitału ludzkiego i dywersyfikacji zatrudnienia, do czego niezbędne jest zwiększenie inwestycji w edukację, szkolenia i podnoszenie kwalifikacji;

13. z zadowoleniem przyjmuje protokół z dnia 11 listopada 2016 r. w sprawie przystąpienia przez Ekwador do umowy o wolnym handlu między UE a Kolumbią i Peru, podpisany przez UE, jej państwa członkowskie, Ekwador, Kolumbię i Peru; przypomina, że umowa ta znosi wysokie taryfy celne i bariery techniczne w handlu, liberalizuje rynki usług, otwiera rynki zamówień publicznych oraz obejmuje zobowiązania dotyczące mechanizmów szybkiego i skutecznego rozstrzygania sporów;
14. podkreśla, że UE jest największym inwestorem zagranicznym w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach oraz drugim pod względem wielkości partnerem handlowym, ustanawiającym dwukierunkowe stosunki gospodarcze oparte na wartościach takich jak jakość, odpowiedzialność społeczna, tworzenie miejsc pracy, transfer technologii oraz badania naukowe i innowacje;
15. zachęca do zawierania dalszych partnerstw publicznych i prywatnych w celu wspierania rozwoju gospodarczego, przedsiębiorczości, wzrostu gospodarczego i inwestycji zagranicznych; podkreśla potrzebę zwalczania gospodarki nieformalnej oraz niedostateczny rozwój i niską konkurencyjność MŚP; domaga się ułatwienia i poprawy mobilności między obydwoma regionami, przy jednoczesnym zagwarantowaniu wzajemnej spójności praw pracowniczych i wzmocnieniu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego;
16. podkreśla potrzebę opracowania zrównoważonych i skutecznych systemów podatkowych w obydwu regionach wraz z odpowiednią kulturą podatkową, łącznie z ustanowieniem skutecznych powszechnych biur rachunkowych, co mogłoby wspierać wzrost gospodarczy i rozwój państw opiekuńczych zapewniających i gwarantujących dobra i usługi publiczne, takie jak dostęp do edukacji publicznej, opieka zdrowotna, infrastruktura w zakresie ochrony socjalnej i bezpieczeństwa, wszystkim obywatelom, a także powtarza, że raje podatkowe i unikanie opodatkowania są szkodliwe dla rozwoju gospodarczego i społecznego, postępu i dobrobytu oraz prawidłowego funkcjonowania gospodarczej i społecznej polityki redystrybucyjnej;
17. podkreśla, że wzrost gospodarczy i handel mają zasadnicze znaczenie w osiągnięciu zrównoważonego rozwoju, ale nie są wystarczające do ograniczenia ubóstwa, nierówności i wykluczenia społecznego; zwraca się o wprowadzenie skutecznej polityki wspomagającej zwalczanie tych zjawisk poprzez różnorodny i zrównoważony wzrost gospodarczy sprzyjający włączeniu społecznemu, wyraźnie ukierunkowany na kwestie społeczne, wsparcie instytucjonalne i prawa człowieka;
18. jest zdania, że osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju musi być głównym celem współpracy między państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów i UE; wzywa Unię do wzmocnienia programów wsparcia budżetowego;
19. popiera nową agendę Komisji na rzecz rozwoju w ramach agendy 2030; przypomina, że agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i cele zrównoważonego rozwoju powinny stanowić podstawowe narzędzie w ramach współpracy między UE a Ameryką Łacińską i Karaibami, w tym w odniesieniu do wszystkich wymiarów rozwoju gospodarczego, społecznego i zrównoważonego, a nie ograniczać się tylko do eliminacji ubóstwa; podkreśla, że UE musi nadal zapewniać oficjalną pomoc rozwojową wszystkim państwom Ameryki Łacińskiej i Karaibów, w tym krajom o średnich i wyższych dochodach, które nie kwalifikują się już do dwustronnej współpracy na rzecz rozwoju na zasadzie zróżnicowania, na podstawie nowego

podejścia wykraczającego poza dochód na mieszkańca; stanowczo domaga się, by Komisja nadal oferowała, w drodze wyjątku i zgodnie z rozporządzeniem w sprawie DCI, dwustronną pomoc krajom o średnich i wyższych dochodach w całym okresie obowiązywania instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju na lata 2014–2020 i później, tak by w dalszym ciągu wspierać ich wysiłki w obliczu obecnych wyzwań;

20. zwraca się o poprawę koordynacji między politykami i programami pomocy na rzecz Ameryki Łacińskiej i Karaibów, a także na rzecz regionów najbardziej oddalonych oraz krajów i terytoriów zamorskich położonych w regionie; apeluje o wywiązywanie się ze zobowiązań politycznych powziętych w wyniku międzyregionalnych szczytów UE–LAC i zapewnienie koniecznych środków finansowych na ten cel.
21. zwraca się do Komisji o wskazanie dostępnych instrumentów i zapewnienie wystarczających środków odpowiednio dostosowanych do zasad skuteczności, adekwatności, harmonizacji, wzajemnej odpowiedzialności i rozliczalności oraz dostosowanych do strategii rozwoju państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów, aby pomóc państwom Ameryki Łacińskiej i Karaibów w podejmowaniu wyzwań i dostosowaniu się do ewentualnego ograniczenia oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA); wzywa, aby instrumenty te obejmowały przekazywanie wiedzy fachowej i szkolenia oraz wspierały reformy zarządzania podatkowego i zarządzania finansami publicznymi, co przyczynia się do pobudzenia wzrostu gospodarczego i do świadczenia wysokiej jakości usług publicznych;
22. wzywa Komisję, by w programach łączenia instrumentów finansowych stosowała wykonalne kryteria dotyczące zasad skuteczności rozwoju, szczególnie pod względem odpowiedzialności, skorelowania z krajami partnerskimi, rozwoju i dodatkowości finansowej, przejrzystości oraz rozliczalności;
23. zwraca uwagę, że w wyniku cech geograficznych i geologicznych Ameryka Łacińska i Karaiby są bardzo podatne na klęski żywiołowe, oraz że sytuacja ta pogorszyła jeszcze się w wyniku zmian klimatycznych na świecie, które muszą zostać uwzględnione zgodnie z zasadą wspólnej, lecz zróżnicowanej odpowiedzialności; zwraca się do Komisji i państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów o przeciwdziałanie podstawowym przyczynom tych zjawisk, przyjęcie środków zwiększających odporność na nie, a także o przyjęcie strategii i protokołów zapobiegania zagrożeniom odporności na zmianę klimatu w celu szybkiej mobilizacji pomocy humanitarnej w sytuacjach kryzysowych;
24. domaga się skutecznego wdrażania równouprawnienia płci, wzmocnienia pozycji kobiet oraz strategii politycznych sprzyjających włączaniu kobiet do wszystkich obszarów życia politycznego, gospodarczego i społecznego w celu zwiększenia ich aktywnego uczestnictwa w społeczeństwie, stanowczego zwalczania kobietobójstwa, zagwarantowania ich bezpieczeństwa fizycznego i psychologicznego, ułatwienia równego dostępu do rynku pracy, prawa własności gruntów, zatrudnienia, a także zapewnienia ich praw reprodukcyjnych i seksualnych; podkreśla znaczenie poprawy życia dziewcząt i kobiet; podkreśla, że dostęp do edukacji ma zatem zasadnicze znaczenie oraz może prowadzić do transformacji społecznej i gospodarczej; z zadowoleniem przyjmuje Międzyamerykańską konwencję w sprawie zapobiegania przemocy wobec kobiet oraz jej sankcjonowania i zwalczania („konwencję z Belém do Pará”) z 1994 r., oraz wzywa do tego, aby sekretariat ds. mechanizmu jej monitorowania (MESECVI) zyskał bardziej widoczną rolę; z zadowoleniem przyjmuje

wejście w życie w 2016 r. konwencji stambulskiej Rady Europy i zwraca się do państw obu regionów, które jeszcze tego nie uczyniły, aby przystąpiły do tej konwencji;

25. uważa, że zasadnicze znaczenie mają polityka publiczna, szczególnie w zakresie zdrowia, edukacji i szkoleń, a także prywatne inicjatywy oraz stwarzanie szans dla niemal 30 mln osób młodych, które nie studiują, nie szkolą się ani nie pracują; podkreśla, że programy na rzecz rozwoju muszą radzić sobie z wysokim poziomem przestępczości zorganizowanej, konfliktów, przemocy i zabójstw, które dotyczą w szczególności młodych ludzi i nastolatków i są jednym z głównych wyzwań dla Ameryki Łacińskiej i Karaibów;
26. ponownie podkreśla znaczenie zapewnienia możliwości w zakresie kształcenia i pracy dla osób młodych, które uosabiają nadzieje związane z przyszłą stabilnością polityczną kontynentu oraz stanowią kluczowy czynnik, który o tej stabilności zadecyduje; zachęca do dalszej współpracy z funduszami gospodarczymi w formie dwustronnego uczestnictwa uniwersytetów, stypendiów, wymiany wiedzy i międzynarodowej mobilności między studentami z UE oraz państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów, w szczególności poprzez wzmocnienie programu Erasmus+ w ramach partnerstwa z CELAC w zakresie szkolnictwa wyższego zainicjowanego w 2015 r.; zauważa z zadowoleniem, że w 2015 r. został pomyślnie uruchomiony program Erasmus+ oferujący 6 200 możliwości w zakresie mobilności i 3 500 stypendiów, głównie dla studentów z CELAC, do 2020 r.; wskazuje na potrzebę osiągnięcia postępów w obszarze pełnego i wzajemnego uznawania stopni uniwersyteckich oraz wzmocnienia współpracy międzyregionalnej w zakresie systemu jakości i akredytacji;
27. wskazuje na kluczową rolę współpracy UE–CELAC w dziedzinie nauki, technologii i innowacji oraz na znaczenie utworzenia wspólnej przestrzeni badawczej UE–CELAC w celu wzmocnienia współpracy w dziedzinie mobilności naukowców i profesorów;
28. podkreśla zasadnicze znaczenie praw dziecka oraz potrzebę ścisłego przestrzegania przez wszystkie państwa UE oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów postanowień Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawach dziecka;
29. zachęca do dalszej współpracy w dziedzinie promowania rozwoju technologicznego oraz zwiększenia dostępu ludności do technologii informacyjno-komunikacyjnych, tak aby przystosować nasze społeczeństwa do transformacji cyfrowej;
30. zwraca uwagę na ogólną tendencję i wspólne wyzwania ostatniej dekady w odniesieniu do postępów w obszarze wolności i praw socjalnych, a także ogromne wysiłki podjęte w zakresie rozwoju integracyjnej polityki publicznej w celu ochrony grup szczególnie wrażliwych oraz równego podziału bogactwa i wzrostu gospodarczego, co zdecydowanie przyczyniło się do stworzenia możliwości wyjścia z ubóstwa niemal 60 milionów mieszkańców Ameryki Łacińskiej w ciągu ostatnich piętnastu lat; wzywa organy do poszanowania i zagwarantowania zasad demokratycznych, praw podstawowych, wolności i bezpieczeństwa względem wszystkich obywateli, w tym mniejszości, ludów tubylczych, działaczy na rzecz ochrony środowiska, społeczności LGBTI, niepełnosprawnych, osób przymusowo wysiedlonych i bezpaństwowców oraz ludności na obszarach wiejskich; podkreśla znaczenie zapewnienia wolności zgromadzeń, zrzeszania się i wypowiedzi zarówno w internecie, jak i poza nim;
31. podkreśla potrzebę zagwarantowania praw i bezpieczeństwa mniejszościom religijnym

i społeczności LGBTI; wzywa rządy państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów do przyjęcia praw i podjęcia środków umożliwiających ochronę obrońców praw człowieka i dziennikarzy przed prześladowaniami, groźbami, kampaniami zniesławiającymi, arbitralnymi zatrzymaniami, torturami, wymuszonymi zaginięciami i zabójstwami, których często padają ofiarami; apeluje o ochronę praw i interesów ludności tubylczej i mieszkańców obszarów wiejskich w obliczu projektów rozwojowych mających duży wpływ na środowisko oraz wobec działalności prowadzonej w przemyśle wydobywczym przede wszystkim przez wdrożenie mechanizmów wcześniejszych konsultacji i udzielenia zgody;

32. ubolewa nad atakami przeciwko demokratycznie wybranym liderom opozycji, dziennikarzom, obrońcom praw człowieka, w szczególności zajmującym się kwestiami środowiskowymi, a także ich prawnikom; wzywa organy do podjęcia wszystkich koniecznych działań w celu zagwarantowania ich integralności fizycznej i psychicznej oraz zapewnienia natychmiastowych, dogłębnych i obiektywnych dochodzeń, aby pociągnąć sprawców do odpowiedzialności zgodnie z normami międzynarodowymi;
33. powtarza, że należy zagwarantować aktywne zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego i organizacji pozarządowych oraz konsultowanie się z nimi podczas negocjacji i wdrażania umów handlowych lub układów o stowarzyszeniu;
34. podkreśla konieczność uwzględnienia w umowach prawa do wolności wypowiedzi i zrzeszania się w państwach Ameryki Łacińskiej i Karaibów;
35. zachęca państwa członkowskie UE, by rozważyły przyjęcie przepisów przewidujących możliwość zamrożenia aktywów i wprowadzenia ograniczeń wizowych dla osób uwikłanych w poważne naruszenia praw człowieka;
36. powtarza, że polityka i praktyki w obszarze migracji muszą gwarantować poszanowanie praw człowieka, ze zwróceniem szczególnej uwagi na kobiety i grupy szczególnie wrażliwe takie jak osoby małoletnie, osoby starsze i osoby niepełnosprawne, przy jednoczesnym uwzględnianiu wyzwań związanych z ochroną granic i rezygnacją z kryminalizacji migrantów; podkreśla potrzebę przyjęcia kompleksowego podejścia ukierunkowanego na uznanie gospodarczego i społecznego wkładu zapewnianego przez pracowników migrujących w krajach przyjmujących, znaczenie krajów tranzytu oraz istotność ustanowienia legalnych dróg do uzyskania obywatelstwa w krajach przyjmujących, ze szczególnym uwzględnieniem przesiedleńców potrzebujących azylu; domaga się środków w celu ułatwienia i poprawy mobilności między krajami, przy jednoczesnym zagwarantowaniu spójności praw pracowniczych i wzmocnieniu koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego;
37. wzywa państwa Ameryki Łacińskiej i Karaibów do zapewnienia pełnego poszanowania praw socjalnych, środowiskowych i pracowniczych; wzywa do pełnego i skutecznego wdrożenia konwencji MOP oraz poszanowania podstawowych norm pracy, które obejmują między innymi wolność zrzeszania się i prawo do rokowań zbiorowych; podkreśla ponadto potrzebę zapewnienia wyeliminowania wszelkich form pracy przymusowej lub obowiązkowej;
38. zwraca uwagę na wyzwania w dziedzinie obrony i bezpieczeństwa, przed jakimi stoją obydwa regiony, obejmujące terroryzm oraz walkę z nielegalnym obrotem środkami odurzającymi i przestępczością zorganizowaną, a także zachęca do dalszych wysiłków

w celu wzmocnienia współpracy w zakresie obrony i bezpieczeństwa dzięki koordynacji sił policyjnych i wojskowych, ze zwróceniem szczególnej uwagi na wymianę informacji; wzywa państwa Ameryki Łacińskiej do uczestniczenia w unijnych misjach zarządzania kryzysowego i misjach pokojowych, co już czynią Kolumbia i Chile; zachęca do wspierania dalszej współpracy wojskowej w celu utworzenia służby zapewniającej pomoc w sytuacjach kryzysowych w przypadku katastrof naturalnych i klęsk humanitarnych; wzywa do dalszej współpracy w obszarze bezpieczeństwa morskiego, rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli zbrojeń;

39. wzywa do jednoznacznego poszanowania zasady integralności terytorialnej państw;
40. wyraża ubolewanie, że zmniejszono pomoc humanitarną, i odrzuca fakt, że nadal ma to miejsce w regionach, które bardzo jej potrzebują (państwa trójkąta północnego Ameryki Środkowej, Haiti, Kolumbia) oraz na obszarach szczególnie dotkniętych skutkami zmian klimatu i klęskami żywiołowymi;
41. potępia działania rządów niektórych państw, które odmawiają przyjmowania międzynarodowej pomocy humanitarnej, uniemożliwiając zaspokojenie najbardziej podstawowych potrzeb w tych państwach; zwraca się do wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, aby wezwała właściwe organy do umożliwienia dostaw pomocy i zaproponowała plan pomocy dla każdego państwa;
42. apeluje do UE o zaangażowanie na rzecz wsparcia państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów, w których stale dochodzi do aktów przemocy i odnotowywana jest nieakceptowalna liczba zabójstw, pozasadowych egzekucji i wymuszonych zaginięć, ponieważ bez bezpieczeństwa nie istnieje prawdziwy dobrobyt, godność i szczęście; wzywa państwa Ameryki Łacińskiej i Karaibów do podjęcia działań na rzecz przeciwdziałania przepełnieniu więzień oraz poprawy warunków panujących w więzieniach, zagwarantowania ochrony nietykalności fizycznej i psychicznej więźniów, badania przypadków tortur i znęcania się oraz karania za nie, a także wspierania traktowania więźniów w sposób bardziej ludzki, aby zapobiec często występującym w więzieniach zamieszkom, których skutkiem jest utrata ludzkiego życia;
43. podkreśla możliwość wzmocnienia współpracy między wszystkimi państwami basenu atlantyckiego w walce z handlem narkotykami, we współpracy także z odpowiednimi państwami Afryki Zachodniej, które stanowią istotne miejsca tranzytu dla przepływu narkotyków między Ameryką Łacińską a Europą;
44. wzywa UE do wsparcia państw Ameryki Środkowej dotkniętych przestępczością zorganizowaną, która zagraża ich strukturom społecznym i politycznym;
45. podkreśla potrzebę dalszego wspierania przez UE strategii bezpieczeństwa dla Ameryki Środkowej (ESCA) i strategii bezpieczeństwa dla Karaibów;
46. podkreśla, że należy pilnie wzmocnić walkę z korupcją, oszustwami podatkowymi i bezkarnością, które należą do głównych barier w rozwoju, oraz zagwarantować poszanowanie praworządności, przeprowadzanie wolnych i przejrzystych wyborów, podział władzy i równy dostęp do niezależnego, bezstronnego i profesjonalnego wymiaru sprawiedliwości, wspierać dobre zarządzanie, wyeliminować niedociągnięcia instytucjonalne, i wzmocnić administrację; uznaje prace przeprowadzone przez

EUROsociAL w tej dziedzinie;

47. wzywa UE oraz państwa Ameryki Łacińskiej i Karaibów, by uporały się z problemem korupcji i walczyły z nią, podejmując szereg środków, od zapobiegania po ściganie przestępstw i postępowania karne, skuteczne wdrażanie wielostronnych i międzynarodowych konwencji antykorupcyjnych, oraz wskazuje, że istnienie korupcji podważa nie tylko dobrostan społeczeństwa i dobrobyt gospodarczy oraz sprawiedliwość społeczną, ale także legitymację polityczną i dobre sprawowanie rządów; podkreśla, że brak niezależnego sądownictwa i administracji publicznej rodzi brak zaufania do instytucji publicznych, podważając rządy prawa i podsycając przemoc; podkreśla, że przejrzystość, wolne media i uczestnictwo obywatelskie są niezbędne dla wzmocnienia walki z korupcją; bierze pod uwagę, że należy wprowadzić nowe międzynarodowe przepisy na rzecz położenia kresu rajom podatkowym, takie jak automatyczna wymiana informacji podatkowych oraz zniesienie tajemnicy bankowej;
48. wzywa do zacieśnienia współpracy w obszarze środowiska, które stanowi podstawowy wspólny interes, ze szczególnym uwzględnieniem transformacji sektora energii i procesu dekarbonizacji, które będą mieć wpływ na gospodarki obydwu regionów; zwraca uwagę na potrzebę wsparcia na rzecz badań w dziedzinie odnawialnych źródeł energii i na rzecz ich praktycznego wykorzystania, ochrony przyrody, gospodarki leśnej oraz strategii politycznych podejmujących kwestię przyczyn i skutków zmiany klimatu w regionie, który dotkliwie odczuwa jej skutki, przy czym należy uwzględniać prawa społeczności lokalnych i tubylczych na obszarach, na których wydobywane są zasoby naturalne; podkreśla potrzebę dalszego wspierania inicjatyw takich jak EUROCLIMA czy RIOCC zgodnie z agendą z Limy na rzecz zrównoważonego rozwoju, środowiska, zmiany klimatu i energii; dostrzega powszechną potrzebę przeprowadzenia transformacji energetycznej w celu skutecznego wywiązania się z porozumień paryskich; podkreśla także potrzebę dalszych inwestycji i współpracy między instytucjami i przedsiębiorstwami z UE oraz Ameryki Łacińskiej i Karaibów w celu wspólnego uwzględnienia transformacji energetycznej, dekarbonizacji i udoskonalenia podstawowej infrastruktury; podkreśla znaczenie poprawy procedur zarządzania i procedur sądowych w celu ochrony lasów i rozpowszechnienia praktyk rolnictwa agroekologicznego;
49. uważa, że kluczowe znaczenie ma przyspieszenie negocjacji UE–Mercosur w celu zawarcia pełnego i zrównoważonego układu o stowarzyszeniu UE–Mercosur, który przyniósłby korzyści obu stronom, jak wynika z konkluzji Rady Europejskiej z dnia 9 marca 2017 r., aby uzupełnić sieć istniejących porozumień między UE a Ameryką Łacińską; podkreśla potrzebę zakończenia negocjacji i osiągnięcia ostatecznego porozumienia, które zostanie ratyfikowane przez Parlament Europejski przed końcem obecnej kadencji oraz zapewni pozytywny wkład we wzrost gospodarczy i tworzenie miejsc pracy w obydwu obszarach gospodarczych, wzmacniając także stosunki historyczne, kulturalne, polityczne i w zakresie współpracy oraz zaufanie między społeczeństwami;
50. podkreśla znaczenie przyspieszenia trwających negocjacji dotyczących aktualizacji umowy ogólnej UE–Meksyk oraz wzywa Komisję do zawarcia tej umowy przed końcem 2017 r.; podkreśla znaczenie sfinalizowania układu o stowarzyszeniu UE–Chile przed pierwszym kwartałem 2018 r.; wzywa parlamenty narodowe państw członkowskich UE, które jeszcze tego nie uczyniły, do ratyfikacji umowy stowarzyszeniowej UE–Ameryka Środkowa;

51. podkreśla znaczenie niedawnego przystąpienia Ekwadoru do wielostronnej umowy z Kolumbią i Peru oraz przypomina, że drzwi stoją również otworem przed Boliwią, jeśli kraj ten postanowi przystąpić do tej umowy; z zadowoleniem przyjmuje zniesienie wiz krótkoterminowych Schengen dla Peru i Kolumbii; w tym kontekście domaga się takiego samego zniesienia wiz dla Ekwadoru; zwraca uwagę, że takie działania przyczyniają się do wzmocnienia gospodarczych i kulturalnych więzi UE z tymi państwami;
52. podkreśla kluczowe znaczenie systematycznego włączania zasad dotyczących odpowiedzialności przedsiębiorstw i klauzul zapewniających ochronę praw człowieka i praw socjalnych do umów stowarzyszeniowych oraz umów dotyczących handlu i inwestycji między UE i państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów;
53. zwraca uwagę, że Meksyk i Brazylia zostały uznane za partnerów strategicznych UE i zwraca się o nadanie Argentynie tego statusu jako ważnemu podmiotowi w regionie i Mercosurze oraz jako członkowi grupy G-20, a także o odnowienie ram stosunków instytucjonalnych;
54. uznaje znaczenie szczytów iberoamerykańskich, których mechanizmy funkcjonowania zostały w ostatnich latach wzmocnione, podkreślając jednocześnie rolę Iberoamerykańskiego Sekretariatu Generalnego (SEGIB) we wspieraniu rotacyjnego przewodnictwa; podkreśla wartość dodaną, jaką wnosi on do ogólnego partnerstwa między dwoma regionami jako forum dla dialogu, koordynacji i współpracy; w związku z tym zwraca się o ustanowienie mechanizmu współpracy, który mógłby przyjąć formę protokołu ustaleń lub ramowej umowy o współpracy między Komisją lub ESDZ a SEGIB, mogącej zoptymalizować stosunki między nimi i umiejscowić je w ramach bardziej uporządkowanego, ustrukturyzowanego i systematycznego mechanizmu w obu przypadkach; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że podczas ostatniego szczytu poświęcono szczególną uwagę tak istotnym kwestiom jak młodzież, edukacja i przedsiębiorczość;
55. powtarza, że Zgromadzenie Eurolat i delegacje parlamentarne stanowią bardzo udane i użyteczne fora dla parlamentarnego wymiaru partnerstwa strategicznego oraz dla dialogu politycznego między UE a państwami Ameryki Łacińskiej i Karaibów, w tym społeczeństwa obywatelskiego, którego rolę należy wzmocnić, jak również mają istotne znaczenie pod względem przedstawiania żądań obywateli podczas szczytów UE–CELAC; podkreśla znaczenie zapewniania widoczności i rozpowszechniania dyskusji i wniosków Zgromadzenia, zarówno w ramach komunikacji ze szczytami UE–CELAC, jak i za pośrednictwem krajowych i regionalnych kanałów instytucjonalnych;
56. podkreśla rolę Fundacji UE–Ameryka Łacińska i Karaiby jako organizacji międzynarodowej, a także wzywa do szybkiej ratyfikacji ustanawiającego ją porozumienia przez wszystkich sześćdziesięciu dwóch członków, którzy odegraliby ważną rolę we wspieraniu partnerstwa międzyregionalnego, oraz zwraca się o ustanowienie trwałych kanałów współpracy między Fundacją a Zgromadzeniem Eurolat;
57. popiera poszerzenie upoważnienia Europejskiego Banku Inwestycyjnego do udzielania pożyczek na rzecz państw trzecich w Ameryce Łacińskiej w celu podtrzymania i rozwoju operacji w odpowiedzi na potrzebę finansowania obszarów priorytetowych, takich jak łagodzenie zmiany klimatu, rozwój infrastruktury społecznej, gospodarczej

i środowiskowej oraz wsparcie dla MŚP;

58. wzywa do lepszej i wielostronnej koordynacji państw członkowskich UE w Międzyamerykańskim Banku Rozwoju (IDB) i Andyjskiej Korporacji Rozwoju – Banku Rozwoju Ameryki Łacińskiej (CAF) w celu maksymalizowania ich wpływu gospodarczego w ramach programów rozwoju względem państw Ameryki Łacińskiej i Karaibów;
59. powtarza swoje wsparcie dla procesu pokojowego w Kolumbii, który ma decydujące znaczenie dla przyszłości obywateli tego kraju i stabilności w regionie, którego część stanowi, oraz zobowiązuje się do wsparcia rządu kolumbijskiego w realizacji tego procesu; w związku z tym podkreśla znaczenie zaangażowania całego społeczeństwa kolumbijskiego, w szczególności organizacji ofiar i społeczeństwa obywatelskiego, a także osób przymusowo wysiedlonych oraz zagwarantowania przez czołowych przedstawicieli rządu bezpieczeństwa i ochrony działaczom na rzecz praw człowieka i liderom społeczności; wzywa UE i jej państwa członkowskie do kontynuowania swojego wsparcia politycznego i finansowego, w tym w ramach rozporządzenia ustanawiającego Instrument Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, w szczególności art. 5 ust. 2, a także funduszu powierniczego Unii na rzecz Kolumbii, oraz wspiera rolę specjalnego wysłannika wiceprzewodniczącej / wysokiej przedstawiciel Unii ds. Kolumbii; wyraża nadzieję, że Armia Wyzwolenia Narodowego także zaangażuje się w trwający proces pokojowy; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że pod nadzorem ONZ Rewolucyjne Siły Zbrojne Kolumbii (FARC) zakończyły proces składania broni; popiera nową misję ustanowioną przez Radę Bezpieczeństwa ONZ, aby pomóc członkom FARC w reintegracji ze społeczeństwem; z zadowoleniem przyjmuje dwustronne porozumienie o zawieszeniu broni między Armią Wyzwolenia Narodowego a rządem Kolumbii;
60. wyraża głębokie zaniepokojenie poważnie pogarszającą się sytuacją pod względem demokracji i praw człowieka oraz sytuacją społeczno-gospodarczą w Wenezueli, w klimacie pogłębiającej się niestabilności politycznej i społecznej; wzywa wenezuelski rząd do zagwarantowania podziału i niezależności różnych organów władz państwowych oraz do przywrócenia Zgromadzeniu Narodowemu pełnej władzy konstytucyjnej; ponadto wzywa wenezuelski rząd do zapewnienia natychmiastowego i bezwarunkowego zwolnienia wszystkich więźniów politycznych oraz do przedstawienia, najwcześniej jak to możliwe, kalendarza wyborczego, który umożliwi przeprowadzenie wolnych i przejrzystych procedur wyborczych; wzywa społeczność międzynarodową, podmioty regionalne oraz wiceprzewodniczącą/wysoką przedstawiciel do promowania i wspierania kompleksowego porozumienia narodowego jako jedyne go możliwego rozwiązania; zwraca się do wiceprzewodniczącej/wysokiej przedstawiciel o zbadanie innych środków służących konstruktywnemu wspieraniu politycznej stabilizacji tego kraju; w tym kontekście odrzuca wszelkie próby przekazania wynikających z konstytucji uprawnień jakimkolwiek innym organom; zdecydowanie potępia wybory do Konstytuanty, przeprowadzone w dniu 30 lipca 2017 r., ponieważ stanowią one naruszenie zasady podziału władzy i prawa obywateli do swobodnego wyrażania opinii politycznych za pośrednictwem demokratycznie wybranych i legalnych instytucji; przypomina, że Parlament Europejski, tak jak wiele innych podmiotów międzynarodowych, nie uznaje tych wyborów ani też żadnych działań czy decyzji podjętych przez nowo powołane zgromadzenie, a to z uwagi na brak legitymacji, i wyraża ubolewanie z powodu użycia przemocy, w wyniku czego wiele osób zginęło lub odniosło rany; wyraża głębokie zaniepokojenie nielegalnymi

prześladowaniami i represjami wobec demokratycznie wybranych członków Zgromadzenia Narodowego; wyraża sprzeciw wobec odwołania prokurator generalnej Luisy Ortegi Diaz, a także wobec prześladowania z pobudek politycznych jej i wszystkich członków Sądu Najwyższego, powołanych przez legalne Zgromadzenie Narodowe Wenezueli; w pełni popiera dochodzenia prowadzone przez MTK w związku z licznymi przestępstwami i represjami, jakich dopuścił się reżim wenezuelski, oraz wzywa UE do odegrania w tym kontekście aktywnej roli; wzywa wiceprzewodniczącą / wysoką przedstawiciel i Radę Europejską do rozważenia możliwości zamrożenia aktywów i ograniczenie dostępu do terytorium UE dla wszystkich osób zaangażowanych w poważne naruszenia praw człowieka w Wenezueli, co obejmuje członków nieuznawanej Konstytuanty;

61. z zadowoleniem przyjmuje podpisanie umowy o dialogu politycznym i współpracy między UE a Kubą w grudniu 2016 r.; podkreśla znaczenie przyspieszenia jej wdrażania, co może mieć pozytywny wpływ na ogólne partnerstwo UE–CELAC; podkreśla, że umowa o dialogu politycznym i współpracy powinna przyczyniać się do poprawy warunków życia i praw socjalnych obywateli Kuby, postępów na drodze do demokracji oraz poszanowania i propagowania podstawowych wolności; podkreśla, że ważność tej umowy będzie zależeć od skutecznego wdrażania przez rząd Kuby zawartych w niej, w oparciu o rezolucje Parlamentu Europejskiego, postanowień dotyczących praw człowieka;
62. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządowi i parlamentom państw CELAC.